

tillstaae, at jeg ikke troer, han ganske rigtigt har opfattet, hvad jeg i den Anledning yttrede. Min Mening var idetmindste, at jeg gjerne vilde hjembringe den Trøst, at vi snart skulle faae en Nedfattelse i Stempelafgiften. Det var det Olieblad, som jeg vilde hjembringe, og det vilde være mig særdeles kjær, om jeg ved denne Leilighed tillige kunde hjembringe den Efterretning, at vor første Commune, som saa ofte er gaaet i Spidsen, naar der har været Tale om høimodige Dpoffresser, havde været villig til at lade enhver Gaard- og Huuseier idetmindste yde Saameget til Stempelafgiften, som selv den ringeste Huusmand uvægerligen og uden at der i den Henseende skeer nogen Begunstigelse for ham, yder.

J. C. Larsen: Ja, hvergang Noget her i Kjøbenhavn sælges eller kjøber et Huus eller leier sig en Bopæl osv., saa erlægges han ogsaa de Afgifter, som i saa Tilfælde ere paabudne (Hør! Hør!).

A. Sage: Maa jeg bede om Ordet (Stemmer: Frasald Ordet!).

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

A. Sage: Jeg skulde meget gjerne følge den til mig rettede Dpfordring, og frasalde Ordet, dersom det maaskee ikke kunde synes at være min Skyldighed at forklare, hvorfor jeg ikke vil være med ved dette Foretagende, at tage, ikke Tiende, men dobbelt Tiende af Hovedstaden for det Stempelpapir, som den skal bruge, og som det kunde synes, at jeg ved mit Forslag i en anden Sag havde givet Anledning til. Jeg vil i den Henseende blot gjøre opmærksom paa, at jeg ikke kan stemme for dette Forslag, fordi jeg ikke kan sammenligne det med mit Forslag om en Deel af Toldens Betaling for de Apparater, som indføres til Vand- og Gaslednings-Anlæg. Det har nemlig ikke hidtil været Praxis, at tilstaae toldfri Indførsel for Gjenstande som de omhandlede, og det er jo desto værre ogsaa først i den senere Tid, at vi ere komne til at bruge saadanne Sager til disse store Foretagender; det er derimod en

gammel Praxis, at give Stempelfrihed til de saakaldte Actieselskaber eller større Laanforetagender. Dette er imidlertid allerede udviklet af foregaaende ærede Talere, og jeg skal derfor blot endnu bemærke, at et Land, som har en meget høi Told, nemlig England, aldeles ikke har nogen Stempelafgift paa den Slags Papirer, som Hovedstaden nu kommer til at udfærdige. Det er altsaa ikke alene hos os, men ogsaa andre Steder Skif og Brug, at man letter saadanne Foretagender ved ikke at paabyrde dem nogen Afgift af de Papirer, som blive udfærdige. At Stempelpapirsanordningen i høi Grad er mangelfuld, derom synes vi Alle at være enige, og jeg skal med største Fornøielse være med til at faae den forandret saaledes, at det ved Lov kan blive tilladt at udfærdige forskellige Slags Papirer uden Betaling til Statskassen, eller idetmindste imod en i høi Grad ubetydelig Betaling. Jeg har blot tilladt mig at gjøre disse Par Bemærkninger, fordi jeg paa en Maade synes at være indblandet i Sagen.

Mathiesen: Det forholder sig ganske vist saaledes, som den ærede Rigsdagsmand fra Viborg Amt (Nørgaard) allerede har fremhævet, at de principmæssige Følger i denne Sag utvivlsomt maage være de væsentligste og værste; thi ikke alene Landets Kjøbstæder, men ogsaa Amtets, Herreds- og Sognecommunerne paa Landet ville fremkomme med mangfoldige Andragender om Begunstigelser ved Optagelse af Laan til almeennyttige og vigtige Anliggenders Fremme. De vedkommende Communers Repræsentanter ville ikke alene føle sig tilbøielige men rimelighviis endog stærkt forpligtede til herinde at bringe mange af disse Andragender under Forhandling; den Optagelse af Rigsdagens kostbare Tid, som saadanne Forhandlinger ville medtage, vil som oftest i Kostbarhed for Staten medtage langt mere end selve Begunstigelsen, hvorefter der forhandles. Ved saaledes kun deelviis at gaae ind paa Sagen, som det foreliggende Endringsforslag tilsigter, vil der muligens ogsaa kunne være en fornøyet Dpfordring for Regjeringen, og navnlig for den høitærede Finanzminister, til snarest muligt at føre os derhen, at Stempel-